

რეზონანსი

გაზეთი გამოდის 1980 წლის 1 მარტიდან

1991

ვაგათი

12

იანვარი

№5 (10398)

ფასი 5 კპვ.

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს სესია: საგანგებო სესია

მს სხდომა დაგეგმილი არ ყოფილა. მისი მოწყობის თაობაზე წინა დღეს მიღებული გადაწყვეტილება გამოწვეული იყო მოვლენით, რომელმაც მთელი საქართველო შეაშფოთა — საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის პრეზიდენტის ბრძანებულებით „საქართველოს სს რესპუბლიკაში 1990 წლის დეკემბერში მიღებული ზოგიერთი საკანონმდებლო აქტის გამო“.

ამ საგანგებო სხდომის განხილვის საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარემ ზვიად გამსახურდიამ გააკეთა განცხადება იმ ცნობების თაობაზე, რომლებიც გადასცა ცენტრალურმა ტელევიზიამ „ერემიას“ და ახალი ამბების სატელევიზიო სამსახურის პროგრამებში იმის შესახებ, თითქოს სსრ კავშირის პრეზიდენტი და საქართველოს რესპუბლიკის ხელმძღვანელობა შეთანხმებულიყვნენ ქართული მილიციის ქვედანაყოფების გამოყენების თაობაზე სამაჩაბლოდან, სადაც შემოღებულია საგანგებო მდგომარეობა და მოქმედებს კომუნდანტის საათი. ეს ცნობები ბაჩოშვილი ზვიად გამსახურდიამ მკაცრად უარყო და აშკარა გასაწინააღმდეგებელია უფრო მეტიც, ხაზგასმით აღნიშნა, რომ გადაწყვეტილება გადღივრდეს ქართული მილიციის ძალები და ისინი დარჩებიან რეგიონში, ხანამ იქ ჯერო.

წესრიგი არ დამარტყდა და ექსტრემისტებს არ განაიარაღებენ. ამ მიზნით განზრახულია შეიქმნას მილიციის ხელშეწყობის შტაბები.

შემდეგ ბატონმა ზვიად გამსახურდიამ დეტალურად წარუდგინა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დადგენილების პროექტი სსრ კავშირის პრეზიდენტის 1991 წლის 7 იანვრის ბრძანებულების შესახებ. პროექტის განხილვაში მონაწილეობა მიიღეს დეტალურად აპოლონ სილაგაძემ, თეიმურაზ ქორიძემ, ამირან კალაძემ, ნოდარ ნათაძემ, ავთანდილ მარგიაშვილმა, ნათელა ქუთელიამ, ლევან ტუხაშვილმა, ალექსანდრე ვარძელაშვილმა, დავით კუპრეიშვილმა, ზურაბ წიქრიძემ, აკაკი ბობოხიძემ, ანდრია ავაქიძემ, მანანა ძოძუაშვილმა, ლევან ალექსიძემ, გურამ პეტრიაშვილმა, ირინე ტალიაშვილმა, ანზორ საკანდელიძემ, ბიძინა გორგოლიანმა, ვახტანგ ცაგარეიშვილმა, ვიქტორ ლომოვსკიმ, ზაზა კახიანიამ, ალექსანდრე ქობულაშვილმა, ბიშუქა აფრასიმოვი, დავით არევაძემ, რაიონ ბერძენიშვილმა, თედო პაპაშვილმა, თედო ჩინიძემ და სხვებმა. სესიაზე გამოვიდნენ სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატები პარმენ შარგველა-

შვილი და შალვა კვანაცია. სხდომაზე განცხადებით და წინადადებები გააკეთეს დეპუტატმა ბიშუქა აფრასიმოვი, ყუყუნა აბლაკაძე, წარმომადგენელმა ქალთა ჯგუფისა, რომელმაც შემოიღო განცხადება სსრ კავშირის პრეზიდენტის ბრძანებულების წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნად, დეტალურად შოთა გაფრინდელმა, ვილმა, გაა ხავთასმა და ვალტერ შურღიაშვილმა.

უზენაესი საბჭო ერთხმად მიიღო დადგენილება სსრ კავშირის პრეზიდენტის 1991 წლის 7 იანვრის ბრძანებულების შესახებ, რომლითაც ცნო იგი როგორც ანტიკონსტიტუციური, საქართველოს რესპუბლიკის საზიარო საქმეებში უზენაესი ჩარევა, მისი ტერიტორიული მთლიანობის ხელყოფა რესპუბლიკისა და მისი ხალხის სუვერენულ უფლებათა უფულებელყოფა.

უზენაესი საბჭოს წინადადებით სესიის ოქმსწრე სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატებმა განაცხადეს, რომ ზვიად არიან გააცნონ ამჟამად მოსკოვში მიმდინარე სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს სესიას საქართველოს რესპუბლიკის, მისი ხალხის პოლიტიკური ინტერესების მიმართ, რომ შილაგაძის მათი სუვერენული უფლებები.

სს „საქართველო“

სამაჩაბლოს მოვლენების შემო

კარგად ვიცით, ვინ ამღვრევს წყალს

სამაჩაბლო რაიონში მუდამ აღძრავდა ჩემში საქართველოს ერთერთი დეპუტატი, თანაც ტყვეობაში კეთილის ასოციაციას. ვიცოდი, რომ წინაპარა ამ ძირ ძველ მიწაზე განცხადების ნებით, ერთმანეთის გვერდგვერდ ცხოვრობდნენ ჩვენი მოძვე ტომები — ოსები. ისიც ცნობილი იყო, რომ ცალკეული გამოწვევების გარდა ჩვენ ორ ხალხს შორის ურთიერთ გაგება და პატივისცემა სუფევდა. ისტორიული ანალები აქა-იქ მძაფრ, კოლინიურ მომენტებსაც აფიქსირებდნენ, მაგრამ ამისთანა გაუგებრობები ოჯახშიც იჩენს ხოლმე თავს. რა ვქნათ, ხალხნი ვართ, ცხოვრებაც არ არის ყოველთვის სწორხაზოვანი. მთავარი ისაა, რომ ერებს შორის ურთიერთობაში არ დამარტყოს ნდობის მარცვალი, არ იბარტყოს ღვარძლმა და მტრობამ.

ოსეთი—ეს იყო ისტორიული სამაჩაბლო, სადაც ქართული და ოსური ეთნოსი ავსებდა, ალაშქრებდა ერთმანეთს. ჩემი თაობა თითქმის ისე გაიზარდა, რომ ამ ხალხთან შეუპოვებლობის კომპლექსი არ განუცდია. პარიჟი, გვიყვარდა კოსტა ხეთაგუროვის ამაღლებული პოეზია. ცხინვალის თეატრში დადგმული ქართული პიესების სანახადაც ავსულებართ, როცა იქ ჩვენი მეგობარი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე ილო მაცხონაშვილი მუშაობდა მთავარ რეჟისორად. ამ

ქალაქში შესანიშნავ გაზეთს უშვებდა ჩვენი უფროსი კოლეგა შიო ღარცულაიანი. გუშინდელ დღესავით მახსოვს ზუგდიდში გამართული შემოქმედებითი საღამო, რომელშიც სხვე ბთან ერთად მონაწილეობდა მშვენიერი ოსი ლირიკოსი რევაზ ვსაგვი. იგი საოცარი ადამიანური სითბოთი მოგვეფერა ოდნეშდღეს.

ჩემს ყმაწვილკაცობაში უზომო ინტერესით შევცქეროდი მხატვრულ ფილმს „ფატიმას“, ვიხიბლებოდი ოსი ვეჟაკების რაინდული სულით. არ შემიძლია არ გავიხსენო სასკოლო ოლიმპიადები. მეორე სკოლის რეპერტუარში სხვა ნომრებთან ერთად ბრწყინავდა ცეკვა „სიმდი“, სავსე ელვანტურით, ღირსების გრძნობით. ეს წლები კეთილ მოგონებად რჩება ჩემი თაობის ხსოვნაში. ფიქრობ რა ამ „ოსურ შთაბეჭდილებებზე“, საკუთარ თავს ვმძიბობ: რა მოხდა, სად გაქრა მათთვის დამახასიათებელი ეს ღირსება? და პასუხიც იქვე ინახვება. არსადაც არ გამქრალა. ქართველმა ხალხმა ყველაფერი იცის. იცის, რომ ეს ღირსება ოსი ხალხისთვის არაა, არაა არაა. ვინაა ოღონდ ეგ არის. ამ საშინელმა ათწლეულებმა, უსახტყესმა საბჭოურმა იმპერიამ დაუპირისპირა ერთმანეთს პატარა ერები. იმპერიულ ძალებს დღესაც აწყობთ „დაპყვე და იბატონეს“ ფილოსოფიით წაბეჭებული სა-

ბჭოთა კავშირის მართვა. ჩვენ კარგად ვიცით სად მარბია ძალების თავი. ჯერ კიდევ 1922 წელს ჩაღო მან საშიში ნაღმი საქართველოში, როცა შექმნა ხელოვნური წარმონაქმნი: სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი. ეს ვერაფერი, სატანური კოზირი მას ახლაც „გამოადგა“, როცა განთავისუფლების გზაზე დამდგარი საქართველო საგნებს თავის სახელებს არქმევს.

ყოველად გაუგებარია მიმდინარე წლის შვიდი იანვრის ბრძანებულება. პრეზიდენტი გორბუჩოვი აშკარად რეაქციული ძალების გავლენას განიცდის. მისი განწყობები—ეს არის ჩვენს შინაურ საქმეებში უზენაესი ჩარევის აშკარა ცეცხლი. ამას კი ქართველი ხალხი ვერაფრით ვერ შეუძლებდა. კეთილი ინებონ და ჩვენ დაგვანებონ ჩვენს სამშობლოში ვითარების სტაბილიზაცია. ოს და ქართველ ხალხს გასაყოფი არაფერი არა აქვს, იქ ტრაგიკულ ვითარებას ქმნიან ოსეთის ბოროტი სულები, ეგრეთწოდებული ექსტრემისტები, რომელთა უკან დგას მესამე ძალა, ყოველგვარი უბედურების სათავე და შემოქმედი.

მგერა, ქართველი ხალხი აშკარადაც გამოიჩინეს ჩვეულ ხიბრძნეს და ერთსულოვნად დაირაზმება თავისი მთავრობა გარშემო. მტერს და მოშურნეს საკადრისი პასუხი უნდა გაეცეს. ცხონდნა.

მეუაფურეთა გულისკომა

ქართული ფაიფურის მეუბნებელთა დიდი გულისწერა და შემოთქმა გამოიწვია საქართველოს რესპუბლიკის მიერ მიღებული ზოგიერთი საკანონმდებლო აქტის გამო სსრ კავშირის პრეზიდენტის ბრძანებულებით 7 იანვრის ბრძანებულებით.

ჩვენი ქვეყნის შინაურ საქმეში ჩარევის უფლებას, ითქვა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს საგანგებო სესიის მიმდინარეობის დღეს აქ გამართულ სახელდასულო მიტინგზე, არავის არ მივცემთ. არავითარ ძალას არ შეუძლია შეაჩეროს საქართველოს მშრომელთა ღვაწლი და მოუკიდებლობისკენ.

—ჩვენ კარგად გვესმის, — განაცხადა მიტინგზე, ფერმწერმა ნაზი ქანთარია, რადენ დიდი ძალებს წინააღმდეგ გვიხდები დაპირისპირება, მაგრამ სიმძლეები არ გვაშინებს, დათობა და უკან დახევა არ იქნება. მიტინგზე სიტყვებით გამოვიდნენ ცილა კვაჩარაძე, ნინო კინიპიშვილი და სხვები.

„ულოცავენ“ პრეზიდენტს

როცა ნორვეგიაში ტარდებოდა ნობელის პრემიის გადაცემის ცერემონიალი, მ. ს. გორბაჩოვის სხვადასხვა სახის მილოცვები მიუვიდა, ერთ-ერთია ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია—მე-4 დასის ზუგდიდის კომიტეტის დეპუტატი, რომლის ტექსტსაც მკითხველებს ვთავაზობთ.

„ულოცავთ ადამიანის უფლებებისათვის შეუპოვარ მებრძოლს ბ.ნ. მ. ს. გორბაჩოვის მშვიდობის ნობელის პრემიის მიანიჭებას.“

გულოცავთ მას უდიდეს და ერთადერთს, რომელიც დადგა ეროვნულ-თავისუფლების ურთიერთობის პრობლემების გადაწყვეტაზე და ამით არჩვეულებრივი მამაცობა გამოავლინა. გუსურებო ნორვეგიის მშვიდ-

ობის კომიტეტს, შემდგომშიც ახე გულდასმით ამოერჩიოს „დამსახურებული“ დიქტატორები უღანაშაულო სისხლისღვრისა და ეროვნულ-თავისუფლების კონფლიქტების განაღებისათვის.

სანამ მიმდინარეობს კიდევ ერთი ეთნოკონფლიქტური რეგიონის „მშვიდობიანად“ მოგვარების პროცესი, ნორვეგიის მშვიდობის კომიტეტმა თავის დედაქალაქში შეიძლება მოისმინოს ბ.ნ. მ. ს. გორბაჩოვის ლექცია საბჭოთა სამხედრო მმართველობისათვის საყვარელ თემზე:

«Нам нужен Мир, таклько весь». ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია მე-4 დასის ზუგდიდის კომიტეტი

სიტყვა მალევა

პასუხი დ. ჩარბაზიას წერილზე „პრის არჩევანი“

ამ წერილზე პასუხის გაცემის არ დავაპირებდი, რომ არა ის საშინო ტენდენცია ერის სახელით სპეკულაციისა, რაც წერილში იკვეთება.

დაიხ, ბატონო დათო, სრულ წესმარტობას წარმოადგენს ის, რომ ეროვნული კონგრესის არჩევნებში პროცენტულად ნაკლებმა ამომრჩეველმა მიიღო მონაწილეობა, ვიდრე საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს არჩევნებში. მაგრამ ამას თავისი ობიექტური მიზეზებიც გააჩნია.

მასების პოლიტიკურ გათვითცნობიერებას და ორიენტაციას თავი რომ დავანებოთ, მართო ეროვნული კონგრესის არჩევნების დღე—30 სექტემბერი გაიხსენსენ... როგორ ანტიავტორიტარული კონგრესის არჩევნებში ვერცხვდებოდნენ. ეს მაშინ, როდესაც არჩევნების ჩატარების დღეს ნებისმიერი ავტორიტარული იკრძალება (თუ ფაქტობრივად არსებობს მთლიანად, შემოდგომა გარეშეც დაგისახელოთ იმ ავტორიტარობისა). და ამაში ზეგაღიანის რეგონი გამოხატვისი არ ყოფილა.

რაც შეეხება საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს არჩევნების „ტრიუმიფი“ ჩატარებას, იცოდეთ, რომ ამ არჩევნების წარმატებით ჩატარებისათვის მოწოდებული იყო იმპერიული აპარატიც, რადგან საქართველო წარმოადგენდა იმ ერთადერთ რესპუბლიკას, რომელიც დაარსებით იყო არჩევიანისა და „ეროვნული პარლამენტის“ გარეშე. როდესაც ეს საკითხიც წარმატებით გადაიჭრა, სსრკ-ს „დემოკრატიული“ გარდაქმნაც დასრულდა. ამა გავიხსენოთ სსრკ-ს დეპუტატთა მე-4 ყრილობაზე ერთ-ერთი დეპუტატის ხმადასრული განცხადება პრეზიდენტის მთავარი დამსახურების შესახებ: ერთი წლის წინათ როგორი უზენაესი საბჭოები ფუნქციონირებდნენ მოკავშირე რესპუბლიკებში, დღეს კი როგორი ეროვნული ხელისუფლება ჰყავთ.

თქვენ კონგრესის წარმატებლობის მიზეზს ეძებთ იმაში, რომ კონგრესის ადვოკატებმა ვითომ ვერ შეძლეს განემარტათ კონგრესის ფუნქცია. დათო ბატონო, მე არ მინდა ექვი შევიტანო თქვენს ობიექტურობაში, მაგრამ როცა ასეთ განცხადებას აკეთებთ, ამის საფუძველზე უნდა გაგაჩნდეთ არ ვიცო, პირადად თქვენთვის ვის უნდა განემარტა ეს ფუნქცი-

ები, მაგრამ იდეები და მიზანი ეროვნული კონგრესისა ფართოდ იყო გაშუქებული პრესის ფურცლებზეც და ტელევიზიით გამოცემებშიც, სადაც იმთავითვე იყო ნათქვამი, რომ ეროვნული კონგრესი უნდა იყოს საქართველოს ეროვნულ-გამათავისუფლებელი მოძრაობის ხელმძღვანელი, შავიორდინირებული ორგანო, რომ იგი უნდა გახდეს საქართველოს რესპუბლიკის (1918-1921 წ) სამართლებრივი წარმომადგენლობა, დაცვადა იურიდიულად დღესაც არსებული საქართველოს რესპუბლიკის ინტერესებს და პრეტენზიას არ ატყაბდებდა ხელისუფლებაზე, ვიდრე საქართველო დამოუკიდებელი არ გახდებოდა. შემდეგ კი თავისუფალი საქართველოს ხელისუფლების არჩევნებში ცხადია აქტიურ მონაწილეობას მიიღებდა. ასე რომ, შიში ორბელისუფლებიანობისადმი უსაფუძვლო იყო.

რაც შეეხება თქვენი წერილის იმ ნაწილს, სადაც ნათქვამია კონგრესის ადვოკატების მიერ ეროვნული მოძრაობის თავდაცვის ლაინდოზე. მე თქვენს ადგილას თავს შევიკავებდი ამ საკითხის ცალმხრივი გაშუქებისაგან. ყველაფერს თავი რომ დავანებოთ, თქვენ თვითონვე წერთ: „ძალიან მკაცრულად განვიცადე მე პირადად ის, რომ მან (რ. გამსახურდიამ. დ. ა.) 9 აპრილის წლის სთავისადმი მიმდინარე ერთ-ერთ სტატიაში პირდაპირ პროვოკატორი და სუვის აგენტი უწოდა სამშობლოსათვის აღსრულებულ ცნობილ დისიდენტს“. ასე რომ, ვერ კიდევ გასარკვევია, საიდან და ვისგან მოდის ქართველი ინტელიგენციისა და ეროვნული მოძრაობის წარმომადგენლებისადმი „მოდალატისა“ და „სუვის აგენტის“ იარაღის მიკრება.

შემდეგ თქვენ ზრალს დებთ ეროვნულ კონგრესს იმაში, რომ მან ვერ აპარია ზვიად გამსახურდიას და ქართველ ხალხს უზენაესი საბჭოს არჩევნებში „მრგვალი მაგიდის“ გამარჯვება. კი მაგრამ, საიდანაც აკეთებთ ასეთ აღმოჩენას, ამასაც ხომ უნდა გააჩნდეს საფუძველი, ხომ უნდა მოიყვანოთ რაღაც ფაქტები. ფაქტები კი იმაზე მეტყველებენ, რომ ეროვნულ კონგრესს „მრგვალი მაგიდის“ წევრებისათვის თუ

არ მიუღოცა გამოკვეთა „სუვის“ ნებში, იმის გაცხადება მიიხსიკაეთა, რომ მხად იყო ეთანამართლება ახლარჩეულ უზენაეს საბჭოსთან, თუ კი ის მოწოდებული იქნებოდა ეკეთებინა ეროვნული საქმე.

კერძოდ: უზენაეს საბჭოს უნდა ეღიარებინა, რომ ის არის შეზღუდული უფლებების მქონე თვითმმართველობის ორგანო ოკუპაციისა და ანექსიის პირობებში. თქვენ შეიძლება შემომედოთ, რატომ შეზღუდული უფლებების მქონეა. იმიტომ რომ, როცა „ეროვნული პარლამენტის“ თავმჯდომარე სახალხო აკეთებს იმის განცხადებას, რომ მას არ ძალუხს წინ აღუდგეს რუსის ჯარებს და შეაჩეროს საკომუნდენტო საათის მოქმედება რესპუბლიკაში, თუნდაც ამიტომ და კიდევ ბევრი მიზეზის გამო, რაზეც საუბარი შორს წავიყვანს, უზენაეს საბჭოს უნდა განესაზღვრა დღევანდელი საქართველოს რეალური სტატუსი. (ის რაც „კონსტიტუციის პრეამბულაშია, არც დადგენილება და არც კონსტიტუციის კანონის მუხლი), უნდა განესაზღვრა საბჭოთა ჯარებისათვის საოკუპაციო ჯარების სტატუსი. მართო ის როლი კმარა, მაღალი ტრიბუნლიდან ამ ჯარებს ვუწოდოთ „უცხო ქვეყნის ჯარები“. სხვათაშორის, უცხო ქვეყნის ჯარები დგას საფრანგეთში, თურქეთში და გერმანიაში, მაგრამ ეს ჯარები „ნატოს“ ჯარებია და ამა თუ იმ ქვეყნის შინაურ საქმეებში არ ერევიან. საქართველოში დგას საოკუპაციო ჯარები და ამ ჯარის გაყვანის საკითხი უნდა დისივას დღესვე, ვადაც უნდა მივიყვანო. ასე რომ, „გარდაიშავალი პერიოდის“ დამთავრებისათვის ჯარები გაყვანილი უნდა იყოს, სხვათაშორის დამოუკიდებელნი ვერ ვიქნებით. ეს ანაწერი ქვემარტება.

სამაგიეროდ რა გაეთდა? უზენაესი საბჭოს პირველხვე სესიაზე საქართველოს სსრ კონსტიტუციაში შეიტანეს ცვლილებები, სადაც დადგინდა, რომ საქართველო ამიერიდან არის რესპუბლიკა და ამ რესპუბლიკის კონსტიტუციაში ერთ-ერთი მუხლი იკითხება ასე: „საქართველოს რესპუბლიკის მთელ ტერიტორიაზე მოქმედებს საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია და სსრკ-ს

კონსტიტუცია.

რა არის ეს? ჩვენ გუშინ ყველანი ერთად ქუჩებში, მიტინგებზე გავიძახოდით იმას, რომ საბჭოთა კონსტიტუციის მოქმედება საქართველოში უკანონოა, რომ საქართველო ანექსირებულია, ოკუპირებულია და დღეს რა შეიცვალა? ის რომ კონსტიტუციიდან ამოღებულ იქნა სსრ? თუ რესპუბლიკა, მაშინ ამ რესპუბლიკის „ეროვნული პარლამენტი“ ნუ აკანონებს უცხო ქვეყნის კონსტიტუციის მოქმედებას თავისი ქვეყნის ტერიტორიაზე.

რაც შეეხება საოკუპაციო ჯარებისათვის სტატუსის განსაზღვრას, საუბედუროდ ამ ჯარებს არსებობაც საქართველოს ტერიტორიაზე დაკანონებულ იქნა იმ დადგენილებით, რომელიც ეხება საჯანგებო და საკომუნდენტო წესების შემოღებას. ასე რომ, კონგრესი კი არ ცდილობს გამოჩხრიკოს (როგორც თქვენ წერთ) ერის ლალატი, ან მძიმე პოლიტიკური შეცდომა, არამედ მიუთითოს შეცდომებზე და ეს მისაღება უნდა იყოს როგორც ერთი, ისე მეორე მხარისათვის.

მინდა კიდევ ერთ საკითხს შეგებო, რაზედაც, მართალია, თქვენს წერილში არ არის ნათქვამი, მაგრამ ეროვნულ კონგრესს თავისი შეზღუდულობა აქვს ამასთან დაკავშირებით. ეს არის ე. წ. სამხრეთ ოსეთში შექმნილი საჯანგებო მდგომარეობა და აფხაზეთის საკითხი.

სხვა მეორე აზრი იმის შესახებ, რომ უნდა გაუქმდეს ყველა ე. წ. ავტონომიები, არ არსებობს. მაგრამ როცა სიტუაციის შენ ვერ მართავ, როცა დამოკიდებული ხარ სხვა ძალაზე, როცა ერთი დაკავებული ტერიტორიის ნაცვლად რამდენიმე ქართველი აყავთ მიეცულად, მეტწილად, რომ სანუგეშო ძალიან ცოტაა.

სულ სხვა სიტუაციაა აფხაზეთის ასს რესპუბლიკაში, რაზედაც რესპუბლიკის ხელისუფლები სულმან. თქვენ იცით, რომ ამ რამდენიმე კვირის წინ შედგა აფხაზეთის რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მორიგი სესია, რომელსაც ესწრებოდნენ ქართველი დეპუტატები და „მრგვალი მაგიდის“ წევრები. სესიამ, გარდა იმისა, რომ მაღლობა მოახსენა

ოზგას გაწვევით, ცხადყოფის (ალბათ ეროვნულ-დემოკრატიული) შედეგის გაცხადებისათვის?), მიიღო მთელი ოცი ცვლილებები აფხაზეთის ასსრ-ს კონსტიტუციაში. მე მინდა ზოგიერთ მათგანზე შევაჩერო თქვენი ყურადღება. აფხაზეთის ასსრ-ს კონსტიტუციის ძირითადი კანონის თანახმად, აფხაზეთის ასსრ-ს ტერიტორიაზე ჩერდება ყველა ის აქტი-სსრ კავშირისა და საქართველოს რესპუბლიკისა, რომელიც ეწინააღმდეგება აფხაზეთის ასსრ-ს კონსტიტუციას. ფაქტურად აფხაზეთის ტერიტორიაზე გამოცხადდა აფხაზეთის საკანონმდებლო ორგანოს უზენაესობა. აფხაზეთის ტერიტორიაზე არსებული წყალო, ხე-ტყე, წილ ისეული და ა. შ. ყველაფერი გამოცხადებულია აფხაზეთის ასსრ-ს კუთვნილებად. და კიდევ, საქართველოს შემთხვევაში აფხაზეთის უზენაესი საბჭო უფლებამოსილია აფხაზეთის რესპუბლიკის ტერიტორიაზე გამოაცხადოს ხაგანგებო მდგომარეობა და საკომუნდენტო საათი. აი, რაშია საქმე, ბატონო დათო. და თუ ასე წავიდა საქმე, ძალიან გავვიჭრებოდა საქართველოს მთლიანობის შენარჩუნება.

როგორც აღვნიშნე, ყოველივე ამის შესახებ არსებული ხელისუფლება დღეს, თუ შეხსიერება არ მოლატობს, აფხაზეთის ასსრ-ს სესიის მუშაობაზე და კონსტიტუციაში შეტანილი ცვლილებებზე ქართულ პრესაში მასალები არ გამოქვეყნებულა.

რაც შეეხება ერის არჩევნებს, მე არა მერია, რომ ერმა თავისი არჩევანი გააკეთოს იმისათვის, რომ ეინმეს ბრძალ მიანდოს თავისი ბედ-იბდალი ან იმისთვის კი არ გაუკეთებია ხალხს არჩევანი, რომ თავს მოახვიონ კონკრეტული პიროვნებების თუ პარტიების დიქტატი. ხალხი თვითონ უნდა დარწმუნდეს ამა თუ იმ ძალების უწმარტობაში. ამიტომ ხალხს უნდა მიეცეთ იმის საშუალება, რომ გაარკვიოს, ვინ რას აკეთებს ერის სასიკეთოდ. ამას კი დრო სჭირდება.

დღეს დალა კი არ უნდა შეგვეტყოს ქართველ ერს, არამედ დღეს მართებს თითოეული ნაბიჯის ზუსტი გაანალიზება, უზენაესი საბჭოს იქნება ეს თუ ეროვნული კონგრესის.

დავუპ ანთია, ეროვნული კონგრესის წევრი, ილია ქავჭავაძის საზოგადოების დარბაზის წევრი. 3 იანვარი 1921 წ.

—ამ სიტყვებით მიმართა ვაქო ფშაველამ აკაკი წერეთელს, რომლის გული სამშობლოსთვის ძვირად, შემოქმედება კი ზნობრივ მაგალითს აღწევდა თანამედროვეთ. აკაკი და საქართველო ისეთი ბუნებრივი და კანონზომიერი ცნებებია, როგორც თვით სიცოცხლე. როგორც პაერი და წყალი. იშვიათად თუ რაგებია ვინმეს ხალხს ისეთი იდოაუება და სიყვარული, როგორც წილად ხვდა სიცოცხლეზე ლევენად ქვეულ აკაკის, ყოველი მისი სტრიქონი, ყოველი ხაზი სიტყვა გულში ხვდებოდა ქართველს, მისში პოელობადა სტლიერ საზრდოს, გამახსენებელ ძალას, და ცხოვრების ყველაზე ძველ წერებში მას მიმართადა. როგორ გაფრთხილებად

„საგუბლოს სამსახურისთვის ჩანბი ბიკურთხოს ზენაგა“

ელერს დღეს ჩვენი დიდი წინაპრის ბრძნული შვიკონება: „ღმთის მაღლსა, რა დროს ეგ არის, მძამაზე ლესავს ხანჯალსა...“ აკაკი სიტყვითა და საქმით იყო ერთობის, ძმობის, მეგობრობის მეხრტებ და შოამოშავლობის უანდერძა ამ წმინდა გრძნობების ერთგულება.

აკაკი პოეზიას ზნეობრივად დიდ მოვალეობას აკისრებდა, თავად კი ჩვეული უბრალოებით და სისადავით ზრძანდებოდა: „შუა კაცო ვარ უბრალო, ხან მიწისა ვარ, ხან ცისაო“. ამით მშობლი-

ურ ერს, რომლის სამსახურიც უზენაეს მოვალეობად მიაჩნდა, კვლავ და კვლავ ეფიციბოდა ერთგულებას, სიყვარულს, ღაზარო სამსახურს.

დღეს დიდი პოეტის შოამოშავლებს თავისუფლებსაკენ მიმავალ ძნელ გზაზე მანათობელ შუქურად მიჰყვებათ უკვლევი სტრიქონები კაცისა, რომელიც სულ ენის ნატვრაში იყო, რომ „უნეტან-დარეგან ქაჯებს ქაჯეს, მოელის ტურფა გამოშხნესო.“

აკაკის 150 წლისთავი აღიწინებება სწორედ იმ დღებში, როცა

საქართველო პირველ წაბიჯებს დავის თავისუფლების გზაზე და სწორედ ეს არის პოეტის ანდერძის აღსრულება. მისი მარად უკვლევი სხელის ცოცხალი ძეგლი. თბილისის უნივერსიტეტის საიუბილეო სესიაზე გამოვიდნენ პროფესორები ელგუჯა ხინთიბიძე, სოლომონ ზუციშვილი, კორნელი დანელია, რევაზ მისეველაძე, ბეკან შარდაველი დოცენტი სალომე ყუბანეიშვილი, უფროსი მასწავლებელი ზაურ მეტეველი. სწავლულთა მოხსენებებში შეკრებილთ გადაუშალა აკაკის უმდიდრესი მემკვიდრე

ბის ფურცლები და კიდევ ერთხელ შეგვახვედრა დიდი პოეტის შემოქმედებასთან. იმათთან, ვინც თავის დიდ თანამებრძოლთან ილია ქავჭავაძისთან ერთად დაუღალავად და ერთგულად ზიდა სამშობლოს, მშობელი ერის სამსახურის მიმე და საპატიო ტვირთი. ილიასა და აკაკის მიერ გაკვალული გზა ქვემარტი და უღალატო, და ამ გზით მიმავალი თანამებრძოლნი უქველად მოესწრებოან იმ მაღალი იდეალის გამარჯვებას, რომელსაც ერის დიდმა შვილებმა მთლიანად მიუძღვნეს თავიანთი უბაღლო ნიჭი, მდიდარი შემოქმედება და თვით სიცოცხლე.

მერი ბაბრიძაძე, ხს „საქართველოს“ კორესპონდენტი.

თვალსაზრისი

გულახდილად უნდა ვთქვათ

გარკა ხანია სასწავლო წელი დაიწყო. აყრამულდა და გაღამზდა ქუჩები და სკოლები თვალახდულა ბიჭუნებთან და გოგონებთან. ისევ სიცოცხლითა და სიღამაზით აივსო ჩვენს ირგვლივ გარემო და ამ დროს თითოეული ჩვენგანის ვალია გყოთ განსაკუთრებით ყურადღებანი ჩვენი მომავლის, ჩვენი ხვალისდელი საზოგადოების მშენებლისა და მისი სრულყოფილებიანი მოქალაქის მიმართ. მათ მიმართ ურთიერთობაში არ არსებობს ჩემი და შენი. ჩემი ოთხი შევილიც ისეთივეა ჩემთვის, როგორც საქართველოს ასეული ათასობით მოსწავლე ახალგაზრდობა, რომლებიც დღეს-ადრინა სკოლისაკენ მიეშურებიან. ვაკვირდები მათ და მინახია, თან ბევრი დიქრი და დარდი აღმეძვრის ხოლმე, მაგრამ ეხლა მხოლოდ ერთ საქითს მინდა შევეხო. ესაა გარეგნობა ჩვენი შეილებისა, ჩვენი მოსწავლეებისა. როგორ გამოიყურებიან ისინი. სამწუხაროდ შეატყობ, რომ ბევრ მათგანს აკლია პარმონიული ფიზიკური განვითარება. ან ჩაბუტკუნებულა და ზანტად მიამიჩქებს, ან სუსტი და გაფერკრთალბულია. ყოველივე ეს მის შედეგია, რომ ფიზიკური მოძრაობა აკლია ჩვენს ბავშვებს. შევიცოდოთ ისინი, მივეცეთ მეტი თავისუფალი დრო ბავშვებს მოძრაობისათვის. „მოძრაობა, მხოლოდ მოძრაობაშია სიცოცხლე“.

მეორე საკითხია მათი ჩაცმადანხურვა. გულახდილად ვადაიროთ და ვთქვათ, ხომ ლამაზია სასკოლო ფორმაში ერთნაირად გამოწყობილი მოსწავლე ახალგაზრდობის ხილვა. რა თქმა უნდა ლამაზია. ჩემი აზრით პირველ რიგში ამით იქმნება შთაბეჭდილება მოსწავლეზე. სამწუხაროდ შეგადამიგ მრავალად არიან მოსწავლეები, რომლებიც მოსწავლის ფორმას ვერ იცუებენ. ამის მიზეზი სხვადასხვაა. ზოგიერთნი კი ამკამად ხმარებაში არსებული სასკოლო ფორმის მოძველებას ასახელებენ და არც თუ ისე უსაფუძვლოდ. მართლაც სასკოლო ფორმა ეს დიდი პრობლემაა, რომელიც დღეს ყველას აღელვებს, ბავშვსაც, მშობელსაც, მასწავლებელსაც და მთლიანად საზოგადოებასაც. განა ჩვენთვის, ყველასათვის სულერთია როგორი ფორმით, რა სახით, რა ესთეტიკური იერით დაღის სკოლაში მოსწავლე, ჩვენი ხვალისდელი მოქალაქე?

მე პირადად სასკოლო ფორმის მომხრე და დამცველი ვარ. მაგრამ გულახდილად უნდა ვთქვა, რომ ყოველივე ეს არ ნიშნავს მთლიანად მომწონდეს დღეს ხმარებაში არსებული სასკოლო ფორმა, რადგან იგი ვერ პასუხობს დღევანდელი ბავშვის მოთხოვნებს, აკლია ელევანტურობა, პეწიანობა, უხეშია. არც

ფერით და არც მოდერობითაა მიმზიდველი.

ფიზიკულტურის ფორმა მოსწავლის ფორმის შემადგენელი ნაწილია და აქ კი უარესად გვაქვს საქმე. უხარისხო ნაქერი, ყოველგვარი ესთეტიკური ვაფორმების გარეშე, ერთი გარეცხვის შემდეგ ისე უშნოდ იწელება, რომ ფერსაც კარგავს და ფორმასაც.

უფრო ცუდად გვაქვს საქმე მოსწავლეთა ჩანთებით უზრუნველყოფაში. აქ აუცილებლად გასათვალისწინებელია სხვადასხვა საფეხურის კლასების მოსწავლეთათვის, სხვადასხვა მოდისა და ტევადობის ლამაზი, ესთეტიკური ჩანთები. დღეს არსებულ სასკოლო ჩანთებს პირველ დღევე ძვრება სხეულურები, დანარჩენებზე ლაპარაკი ხომ შედმეტია.

როგორ უნდა იყოს სასკოლო ფორმა?

ამაზე პასუხი რთული და ძნელია. პრობლემა პრობლემად და სიტყვა რომ სიტყვად არ დარჩეს ჩემი აზრით სახალხო განათლების მუშაკებმა უნდა მიმართონ საქართველოს დიზაინერთა კავშირს. მათ მართებთ მოზარდებთან ერთად თანამედროვეობის გათვალისწინებით, სამივე საფეხურის კლასებისა და სეზონის გათვალისწინებით შექმნან მოსწავლეთა ფორმები.

მ. შამონია,

ურთის კოლმეურნეობის აგრონომია.

სახალხო დეპუტატი ასე ფიქრობს

უნდა შევხვალოთ მართვის სპეციალს

მუხრან „მუხრანლისის“ №11-ში დაგეგმილია სსრ ტანპირისა და სომხეთის რესპუბლიკის სახალხო დეპუტატის ტალმან გლინიანის ინტერვიუ.

მკითხველს ვთავაზობთ აქ ინტერვიუს შემოკლებულ ვარიანტს:

ისეთი შთაბეჭდილებაა, თითქოს დაიშალა, ან ეს-ეს არის უნდა დაიშალოს სახელმწიფო ხელისუფლების შთელი სისტემა. ეს კი უკვე დასასრულია. უხელისუფლებობის ვაკუუმი—ანარქია შეივსება უხეში ძალით, დიქტატორით. შესაძლოა დამყარდეს. ძალადობის ნებისმიერი ფორმა. ამისგან არავითარი შედეგით არაა, განსაკუთრებით იმ დემოკრატიული ფრთისთვის, რომელიც ავტო უკვე ორი წელია უმცაყრეს, უკომპრომისო ბრძოლაში ცდილობს დაამსხვრიოს ხელისუფლების ტოტალიტარული სისტემა და დამამკვიდროს მართებლობის დემოკრატიული ფორმა. ამის გარეშე, ვერც ჩვენ და ვერც ჩვენი შეილები არ უნდა ველოდოთ უკეთეს მომავალს.

გამოვდივარ რა საკუთარი დავიერებებიდან და შექმნილი ვითარების ანალიზიდან, მე მივდივარ ასეთ დასკვნამდე: თუ კიდევ გარკვეული დროის მანძილზე დესტაბილიზაცია გაგრძელდება, პროვაციაული ძალები შეეცდებიან ქვეყანაში შემოიღონ სავანებო მდგომარეობა. წინასწარ უნდა ვივარაუდოთ აღნიშნული დონისიების ხაში შესაძლო ვარიანტი: ეკონომიკური რეფორმის დანერგვის საბაზით დრაკონული ზომების გატარება.

რეზი ბრეზიდენტის ბრძანებულების მოულოდნელი გამოცემა ერთდროულად მთელი ქვეყნის მასშტაბით; სახელმწიფო გადატრიალება და სამხედრო-პარტიული დიქტატურის დამყარება.

თუმცა, ვიმედოვნებ, რომ საგანგებო მდგომარეობის გამოცხადების, ანდა სახელმწიფო გადატრიალების შემთხვევაში დაიწყება სიეროთ პოლიტიკური გაფიცვა. ისეთ დროს, დარტყმის ქვეშ რომ არ მოწყვეთ, საქირთა უბრალოდ იმყოფებოდნე სახლში და არ გამოხიდედ სამუშაოზე მანამ, სანამ არ დაიშნებრევა დიქტატურის დამყარების შედეგობა. სამხედრო გადატრიალების შემთხვევაში, გფიქრობ, უნდა მოეწოდოთ მსოფლიოს ყველა პროგრესულ სახელმწიფოებს სამხედრო ზუნტას გამოუცხადონ ბლოკადა, ზემოქმედების ეს ორი ბერკეტი —საშინაო და საგარეო უცილობლად გამოიწვევს ნებისმიერი ტოტალიტარული რეჟიმის დაცემას, თუკი მას თავს მოახვეწენ ხალხს.

აღბათ იტყვიან, ხაღბაგს ამ უქებთო? შესაძლოა. მაგრამ ყოველივე ეს რომ არ მოხდეს, ჩვენ უნდა შევეცვალოთ მმართველობის უმაღლესი სტრუქტურები და მივაღწიოთ ამ ახალ სტრუქტურებისადმი ხალხის ნდობას.

გ ა ხ ს ნ ე მ ბ ა

ახსოვხარ ყველას

მწარე სამართლემ: აღარ არისო თალიკო ძამშიძე, გააოგნა შენი კოლეგები, ანაანაგები, მეგობრები. იყო ცრემლი, ყვაილები, ვაცილები... მას შემდეგ ცამეტჯერ დაათოვა შენს წმინდა საფლავს.

ძალიან ახალგაზრდა განუდექი წუთისოფელს. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიურ ფაკულტეტდამოავრებულს ადვილი უზღვდიდას სტატისტიკურ სამმართველოში მიიგიინეს. შემდეგ, ზუგდიდის სახელმწიფო ბანკში იმუშევი, ბოლო რამდენიმე წელი კი ზუგდიდის სოფლის მეურნეობის სამმართველოში დამკავი. დაქორწინდი. ვახდი დედა. ეკონომისტის ნათელი გონება სპირდებოდა სოფლის მეურნეობას, არ დავცალდა. დასამარდა ყველა სურვილი... რომ შეგეძლოს თვალის გახედა, გაიხარებდი: გაიხარებდი და მერე როგორ... შენს ერთგულ მეუღლეს შენი სიყვარული არავისთვის უწილადებია. ერთა ვაჟიც გაიზარდა, მიიღო სპეციალობა და დღეს თავადაა მამა...

—მას ყოველდღე სინათლის შუქი შემოქონდაო კოლექტივში, — ასე გიგონებენ შენი კოლეგები, თანაც იმასაც დასძენენ, რომ იდეალური დედა იყო თალიკო ძამშიძე-ქარჩავასი. მეოცნებე, ფაქიზი სულის კეთილი მეგობარი ახსოვხარ ყველას...
ბ. ბაშლაძე.

კიდევ ერთი... გაზეთი

ჩვენს მრავალრიცხოვან პრესას შეემატა კიდევ ერთი—საქართველოს ჟურნალისტთა დამოუკიდებელი გაზეთი „ხმა ერისა“. თვით გაზეთის სახელწოდებიდან ნათელია მისი მიზანი და დანიშნულება. გაზეთის ახალგაზრდა ჟურნალისტთა კოლექტივს მიზნად დაუსახავს მშობელი ერის სამსახური, მისთვის ამ ორი კუთხის ნათელი ისტორიულ წარსულს.

ასტროლოგიის მოყვარულთა ცნობისმოყვარეობას უთუოდ დააკმაყოფილებს ჯონდო ტუხაშვილის წერილი „რას გვპარდება ცხვარი?“, რომელშიც გადმოცემულია აღმოსავლეთის ნატურფილოსოფოსთა წარმოდგენები ციურ საიდუმლოებათა შესახებ.

„ხ მ ა ე რ ი ს ა“

ავტორი სიტყვის მიწოდება.

გაზეთი იხსნება საქართველოს ჟურნალისტთა დამოუკიდებელი ასოციაციის პრეზიდენტის ციკინო ბოჭორიშვილის წერილით, რომელშიც განსაზღვრულია გაზეთის მიმართულება. აქვეა ზურაბ წერეთლის მილოცვა დამოუკიდებელი გაზეთის პირველი ნომრის გამოსვლის გამო.

მკითხველისათვის უთუოდ ხანტერესოა მარკა ლორთქიფანიძის წერილი „კიდევ ერთხელ ოსებზე და აფხაზეზზე“, სადაც გადმოცემულია საქართველოს ტერიტორიაზე ოსი და აფხაზი მოსახლეობის დამკვიდრების უტყუარი ისტორია, დასაბუთებულია ავტონომიური წარმონაქმნების უმართებულობა და რაც მთავარია სრულყოფილად გადმოგვცა

აქედან გამომდინარე 1991 წლის მოსალოდნელ გამოკლინებებზე.

თუმც ზოგიერთ სადავო გამოწვევებებს მოიცავს, მაინც საინტერესოდ იკითხება საზღვარგარეთის პრესიდან გადმობეჭდილი ი. გრიშკისა და მ. ბარკაშოვის წერილი „არჩევნები საქართველოში“, გაზეთის მეოთხე გვერდზე გკითხულობთ ინფორმაციას წმინდა ილია მართლის სახელობის ჟურნალისტთა საერთაშორისო პრემიის დაწესების შესახებ.

გაზეთის რედაქტორია თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ჟურნალისტის ფაკულტეტის კურსდამთავრებული, ჩვენი თანაქალაქელი ზურაბ ქობალია.

ჩვენთან საუბარში ზ. ქობალიამ აღნიშნა, რომ გაზეთს

სცემს თავისუფალ ჟურნალისტთა ასოციაცია, რომელიც შეიქმნა თბილისის პიონერთა სახანტეში მოქმედ ახალგაზრდა ჟურნალისტთა კლუბ „ივერიელის“ ბაზაზე. ასოციაცია გამოუშვებს აგრეთვე ყოველთვიურ გაზეთს „დამოუკიდებელი ჟურნალისტი“.

ზ. ქობალიამ აგრეთვე აღნიშნა ისიც, რომ ასოციაციას გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში ექნება საკოორდინაციო სახეობა და იგი მხოლოდ საერთაშორისო ჟურნალისტურ ორგანიზაციას დაეკემდებარება. დამოუკიდებელი პრესა დემოკრატის აუცილებელი შემადგენელი ნაწილია, და როგორც ზურაბ წერეთელი თავის მილოცვაში ამბობს, დაე იგი დამოუკიდებელი საქართველოს წინამორბედი გამხდარიყოს!

მკითხველებს შევახსენებთ, რომ გაზეთი გამოდის ყოველკვირეულად, ხამშაბათობით, მისი საცალო ფასია 40 კაპიკი, ხოლო 11 თვით 17 მანეთი და 60 კაპიკი.

თუ გსურთ ეწიაროთ თავისუფალი სიტყვის მადლს, გამოიწერეთ გაზეთი „ხმა ერისა“, ხელმოწერა დაიწყო და გრძელდება 15 იანვრამდე.

მანამდე კი მისი შექმნა შეგიძლიათ „სოიუშენიკის“ ჩიხურ რეზში.

ეს საინტერესოა

ქალებს ვნახს სიკრახუნს შეაკავებ

სიბრახუნს შეაკავებთ ქალები თავიანთ ჯანმრთელობას ვნებენ. ასეთ დასკვნამდე მივიდა მიიგიანის უნივერსიტეტის მეკლდეზარი მ. ქელიუსი.

იგი 18 წლის განმავლობაში აკვირდებოდა სხვადასხვა ტემპერამენტისა და ასაკის 872 ქალს. მან აღმოაჩინა, რომ იმათ შორის, რომლებიც ტემპერატი ქალბატონებში იქცოდნენ, სიკვდილიანობის დონე სამჯერ მეტი იყო, ვიდრე ჩსუბის მოყვარულთა შორის. კაცებზე ეს წესი არ ვრცელდება.

ქელიუსი ჭერ არ პაირებს იმის დაზუსტებას, თუ რით არის გამოწვეული ასეთი განსხვავება შეკავების გავლენისა მამაკაცებისა და ქალების ჯანმრთელობაზე. შესაძლოა, ეს დაკავშირებულია აღზრდასთან.

მ. ს. „საქართველო“

ედვინება თეატრის დღეს

ზუგდიდის შალვა დადიანის სახელობის სახელმწიფო თეატრის ქართული თეატრის დღეს — 14 იანვარს უძველესი მორიგ პრემიერას: ლასლო დიურკოს ორმოკვდიან ღრამას „ელეგია“ რეჟისორ იგორ საბოს დადგმით.

სპექტაკლში მთავარ როლებს ასრულებენ რესპუბლიკის დამსახურებული არტისტი მზია ტოგონიძე, მსახიობები მარინე ღარსაგია, მერაბ კაკალია, ლეონა სულხანიშვილი, მალხაზ ჯაფარიძე.

თეატრი გიწვევთ გაბატონებით ახალ წარმოდგენაზე, წინა პრემიერისაგან იმ განსხვავებით, რომ ამჟამად არაფერს არ

ვუგზავნით მოსაწვევ ბარათებს, რომლებიც ბოლო წლებში მაცურებლის პრობლემასთან დაკავშირებით უხვად გაიცემოდა და ერთგვარი პრინციპულობის ნიშნით, გაუმართლებელი ხელგაშლილობით დაბლა სწევდა თეატრის პრესტიჟს, ამასთან ხელს უწყობდა მაცურებელთა პრივილეგიურ გამორჩევას, გამოცალკევებას თანამდებობრივი თუ თეატრთან დამოკიდებულების მდგომარეობის მიხედვით.

ამრიგად, ძვირფასო მეგობრებო, ნუ დაელოდებით მოსაწვევ ბარათებს. დღეიდან იგი ამოღებული იქნება პრაქტიკიდან თუნდაც ეკონომიკური, ფინანსური თვალსაზრისიდან გა-

მომდინარე, იშვიათი გამოჩალისის გარდა.

ნუთარინ იუქტებს, რომ ამით ჩვენი მაცურებლებს პატივს არ ვსცემთ ან უნდობლობას ვუცხადებთ, პირიქით გამოვხატავთ რა მათ მიმართ დიდ მოწიწებას, ვიძუდობენთ: ჰუმანიტარული ზუგდიდელი, მშობლიური ქალაქის კულტურის დამფასებელი, თეატრალი თუ თეატრის მოყვარული გულგრილი არ დაგვება ყოველი ახალი სპექტაკლის მიმართ და მის სანახავედ (თუ აბონემენტი არა აქვს) ორმანეთიანი ბილეთის შეძენას არ დაიზარებს.

პრემიერაა 14 და 15 იანვარს. თეატრის სახელობის სახლი.

როგორ უნდა ვიპოოთ პირველი პრემია?

ჩვენს ქალაქში უამრავმა ქუჩამ აღიღწია ძველი სახელი, ხოლო კიდევ უფრო მეტმა ახალი აირჩია. მათ შორისაა მთავარი ქუჩა, რომელიც ენგურქალაქ-კომპინატის მიკრორაიონს აერთებს ქალაქის ცენტრთან. კიროვის ქუჩა გადაკეთდა — თამარ მეფის ქუჩად და ეს დროულად

ეცნობა მონახულებას, მაგრამ ქალაქის საბინაო კომუნალურ განყოფილებას დღემდე ვერ მოუგვარებია ტრაფარეტების გამოცვლის საკითხი.

ღრმა გამოცვლით ტრაფარეტები და სიამოვნებით ვიაროთ თამარ მეფის ქუჩაზე.

ლ. ჯილინაძე.

არ დაადგა საშველი

სოფელ ჩხორიაში ორი ფოსტალიონი ვერ ახერხებს ხელშეწყობა მომსახურებას. საჭიროა გამოიყოს დამატებით ერთი.

200 ნომრის ავტომატური

ტელეფონის სადგურის დამონტაჟებას არ დაადგა საშველი, უნდა დააჩქაროს კავშირგაბმულობის რაიონული კვანძის ხელმძღვანელობაში — სადგურის დამონტაჟება.

მინერალური და გიგანტი

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის ინსტიტუტთან არსებული სამეცნიერო-კვლევითი და სასწავლო-საეკონომიკური ცენტრი სწავლობს ქ. ზუგდიდში ფილიალის — მინერალური და გიგანტის ფაქტორების გასწავლას. უკუღმართულად პედაგოგიური კოლეჯივი სირაბად მოწვეულა ღარსაგია ჩამოყალიბდება. სწავლა იქნება ფაზიანი. მიიღება ყველა კატეგორიის მსმენელი. გაიქცა დადგინდა ფორმის მოწმობა. მსმენელები დაეუფლებიან თეორიულ ეკონომიკას, საბაზრო ურთიერთობათა საფუძვლებს, მცირე და აგრარულ წესს, თანამედროვე მენეჯმენტს, თვითმმართველობის პრობლემებს, მარკეტინგის საფუძვლებს, ეკონომიკურ მათემატიკურ მეთოდებს, ინფორმატიკას, უცხო ენას (სურვილის შესაბამისად) და სხვა დისციპლინებს.

მინერალური და გიგანტის ფაქტორებზე სწავლის მსურველებს, მათ შორის სწავლობს, საწარმოების, ორგანიზაციების, დაწესებულებების, კოორპორაციების, მცირე საწარმოების, ფარმების ხელმძღვანელებსა და სპეციალისტებს, ინდივიდუალურ მეწარმეებს და სხვა დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ თავიანთი დამოკიდებულება გამოხატონ და განაცხადებენ შეიტანონ სმედისის ზუგდიდის განყოფილებაში.

ჩვენი მისამართი: ქ. ზუგდიდი, რუსთაველის ქუჩა №89, ქალაქის მეორე საბუხიო სკოლისა და ვაქრობის სამმართველოს შენობა, მეოთხე ხართული, სმედისის ზუგდიდის განყოფილება: ტ. 2-88-24, 2-58-95.

მომავალს უკუბრუნება გიგანტის მსახურისთვის

ინფორმაციის ასული გენერალმა და გიგანტის მსახურისთვის, რომლებიც ვკურნავთ შემდეგ პავლელოვობას: ჩიყვი, თავის ტვინში ს-სხლის გაუფრთხილება, ფსიქიური დაავადებანი, ეპილეფსია (შეძენილი), კრონიკული დამბლა, ახლო და შორისმხედველობა, თავის ტვინი, დი. ბეტი, კუჭის წყლული, კუჭის დაწვა, ფარისებულთა ჯირკვალი, უნებლიე შარდვა, ოსტეოქონდროზი (მარალბე), პროსტატატი, სერჩეულის გამრუდება, ბრონქიალური ასთმა, კრილობების შეხორცება, დამწვრობა, ლეიქმისა და ნაღდის ბუშტის დაავადებანი, გულის დაავადება, ბიპოლარიტი, უშვილობა, თმის ცვენა, სამწვერა ნერვის ანთება, რადიკულიტი, სოკოვანი დაავადებანი, ბიპერტონია (წნევა), პარის ღრუს, თირკმლების დაავადებები.

მისამართი: ქ. ზუგდიდი, ბაბარინის ქ. №8. მიღება ყოველდღე, დღის 11 საათიდან საღამოს 8 საათამდე.

ექიმი ნევროპათოლოგი-კოსმეოლოგი ნინა ვლადიმერის ასული ოვრბანი (კვიციანი) ექიმი კურნავს თირკმლებს, ღვიძლს, ადერგიას, ფსორიაზს, ხსნის სხვადასხვა ხასიათის ტკივილებს, კურნავს და კონსულტაციას ატარებს სახის კანის გარდა) დღის 9 საათიდან 14 დაავადებებზე.

ცაიშ-ეწერის არსებული საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლეჯიტივი და ტექნიკური თანაუგრძობს მწუხარებაში მერი და ლაერენტი ლატარაიებს დღის საშა ჯამან ასული კოლეჯ-აბილადავს გარდაცვალების გამო და სამი-მარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ზინა და ტატომა ჯიგონიები შეიღებოთ: მარინა, მედეა და მიშკოთი, სიძე გურამ მარდანი, შეიღებოთ დათო მარდანი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა სონია სერჯის ასული დავითაძე-მარდანი. რიმა ტატარინოვა და გივი ჯაბუა ოჯახით იუწყებიან მზახლის ომსარ კოსტას ძე თოდუას გარდაცვალების შესახებ.

გზოვლად ურთიერთობებით

მსურს ჩემი მოსაზრება გამოვთქვა ვაზეთ „ოდიშის“ 1990 წლის 27 დეკემბრისა და ამა წლის 8 იანვრის ნომრებში გამოქვეყნებული წერილების („ონ ჟორბაცია ქ. ზუგდიდის სატელევიზიო გადაცემებში სადგურში შექმნილი მდგომარეობის შესახებ“), „ამაგს ასე უნდა დაეხმება?“) გარშემო, რომლებიც ეხება ჩვენი ქალაქის სატელევიზიო გადაცემებში სადგურში შექმნილ კონფლიქტს.

სპეციალურად ვარ კავშირგაბმულობის ინჟინერ-ეკონომისტი. გათხოვებამდე ვცხოვრობდი ნინოშვილის ქუჩაზე, ტელეხა-

გურთან ახლოს. ვიცნობ შ. როგავას, როგორც კარგ სპეციალისტს, თავისი საქმის მოყვარულად მამას. სტუდენტობისას ხშირად შევდიოდი სადგურში. შ. როგავა შიგნით არავის არ უშვებდა, მაგრამ მე კი, როგორც რომ ვალ კვშირგაბმულობის სპეციალისტს, მრთავდა ნებას, გულდასმით მიხსნიდა სადგურის მუშაობის წესებს. მაშინ იქ ყველაფერი წესრიგში იყო, სათუთად მოვლილი დანადგარები ნორმალურად მუშაობდა, სუფთა იდეალური სისუფთავე... შ. როგავა ყოველ

შვილები: ლამარა, ნათელა, დინარა, ლიანა, ზაირა, ნანული, მთვარისა, სოსო, მირიანე ფიფიები, რძლები: მადონა ჯინორიძე, მარინა სოსელია, გულნაზი ცაცუა, მარო ბესელია, მარო ჩხეტი, სიძეები: რემიკო შამათაია, ბიძინა ჯალაღონია, გურამ ლუკავა, ნოდარ გაგუა, შეიღებოთ: ლალი, ველოდი კუკავები, ჭულიტა, ნელი, ვალერი, ვაჟა ვაგუტები, ბელო, მაია, კახა შამათაეები, ევა, მამუკა ჯალაღონიები, ია, კობა ლუკავები, იონა, ლია, ირაკლი გაგუები, შორენა, სოფიკო, გიორგი, ლაშა, ირაკლი, პაატა ფიფიები, ანა შოთა, დები: ბაბუცა, ჯახაია, ვალია ადამია, მახლოშვილები, მულოშვილები, დისშვილები, მისიშვილები, მამიდაშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან ვალია გიორგის ასული ჩქოტუა-ფიფიას გარდაცვალებას. პანაშვიდი 14. 15. 16 იანვარს, დაკრძალვა 17 იანვარს 4 საათზე, გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, მარქისის მეორე ნიხი 7.

შვილები შურა, ვალიკო ქაროსანიძეები, მამა პლატონი, რძლები ქეთო, რუსიკო, ნარგიზა, სიძეები რამინ ლოგუა, ვამეხ ჯოჭუა, შეიღებოთ: დოდო, ფრიდონი მალანეები, გელა, ვალერი ქაროსანიძეები, მისიშვილები გულნარა, გენო ჯინჯოლაეები, მახლოშვილები, მულოშვილები, ახლო ნათესავები იუწყებიან ლიანა ევგენის ასული ლინჯოლა-ქაროსანიძის გარდაცვალებას. პანაშვიდი 12 იანვარს, დაკრძალვა 13 იანვარს, გამოსვენება ქ. ზუგდიდი, ოდიშის 69-დან. ინგირის ჩაის ფაბრიკის კოლეჯიტივი იუწყება ომსარ კოსტას ძე თოდუას გარდაცვალების შესახებ და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

ილია (ილუშა) აკაიის ძე ნარმანიას გარდაცვალებას და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

წუთს იქ ტრიალებდა. დღეს კი, სამწუხაროდ, სადგურში საბირისპირო მდგომარეობაა. გამოსავალი კი ჩემის აზრით ერთია: ტელეხადაგურის ნორმალური ფუნქციონირებისათვის საჭიროა შ. როგავას დაბრუნება სამუშაოზე და სადგურის უფროსი ი. ვარ. მასთან ერთად ერთობლივი საქმიანობა, ყოველგვარი წყენის დაგვიწყება.

გ. მამაძარია-შონია, ლეონიძის ქუჩის №22-ში მცხოვრები.

რედაქტორის მოადგილე

ჭ. ცხინელი.

0 5 2 2 5 1 6 6 5 0 7 რედაქციის მისამართი: ქ. ზუგდიდი მერაბ კოსტავას ქ. № 52 ტელიფონები: რედაქტორის 2-24 80 რედაქტორის მოადგილის 2-23 80 პასუხისმგებელი მდივნი 2-21 96, სოფლის მეურნეობის განყოფილების 2-21 74 მზარეული წარმოების 2-25 12, რაიონურედაქციის 2-47 08

ბ. ბეჭდვასკომის ზუგდიდის სტამბა, მერაბ კოსტავას ქ. № 52, ტელეფონი 2 23 07 ტარაფი 8000 შუა. №66